

CONDAMNĂMINTELE.

IN TOATA ROMANIA... L n. 48... IN STRAINATATE: 60... INSERTIUNI SI RECLAME: De 30 litere petit, pagina IV, 30 bani.

TIMPUL

ESTE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biourul Redacției și Administrației: Palatul 'Dacia'.

ANUNCIURI:

Se primesc in strainatate: La D-nii Hansen & Vogler in Vienna, Walfschgasse 100. A. Oppel in Vienna, Stubenbastei 2; Rudolf Mosse in Vienna, Seilerstättle 2; Philipp Loh in Vienna, Eschenbachgasse 11; L. Lang & Comp. in Pest, Havas-Lafite & Comp. in Paris, C. Adam 2, Courref de la Croix-Bouge 2, Paris; Orain & Comp. Rue Dronot 2 Paris; Bug Micoud, 139-140, Fleet Street London

Scrisorile nefrancaute nu se primesc.

Articolele nepublicate se vor arde.

Un număr in Districte 15 bani.

Cursul de Bucuresti, 7 Iunie.

Table with 2 columns: Item (Bursale, Domaniale, etc.) and Price/Value.

Cursul de Viena, 10 Iunie.

Table with 2 columns: Item (Renta ungară, Bonuri de tezaur, etc.) and Price/Value.

Cursul de Berlin, 20 Iunie.

Table with 2 columns: Item (Acțiunile Căilor ferate române, Obligatiunile române, etc.) and Price/Value.

PLECAREA TRENURILOR

Table with 3 columns: Route (Bucuresti-Mucova, Mucova-Bucuresti, etc.) and Train Schedule.

Caț va ține expoziția, românii merge la Paris vor găsi zierul 'TIMPUL' in Grands Magasins du Printemps. Boulevard Haussmann 70.

TELEGRAFIȘI TELEFONICE

AGENCIILE 'TIMPULUI' (Agenția Havas) (19 Iunie, 4 ore seara).

Viena, 10 Iunie.

Portarilor laite versiuul, Fremden... Austria sunt in perfect acord, și că...

20 Iunie, 9 ore dimineața.

Constanținopol, 19 Iunie.

Coedra englezescă a sosit astăzi la... Prinților. Servas-paga este numit...

Berlin, 19 Iunie.

In urma celor din urmă convorbiri con... ționale ce s'au avut loc, se vede o mai...

Bruxelles, 19 Iunie.

Noul minister belgian s'a constituit... fel: Frère Orban, trebile din afară și pre...

BUCUREȘTI 20 Iunie

Afară de memorandumul publicat... in 'Timpul', 'Globul' publică...

Proiect de memorandum care precizează

Proiect de memorandum care precizează... ct le, pe cari se bazează invoarea sta...

După o introducere care exprimă doct

După o introducere care exprimă doct... ța guvernului rusesc și a celui engle...

zesc de a stabili o înțelegere, care să im... pedice deslegarea prin arme a cestiunii...

1) Englitera respinge împărțirea prin lungul Bulgariei; dar reprezentantul Rusiei își rezervă dreptul d'a...

2) Hotărnicirea Bulgariei spre meazăzi s'ar modifica ast-fel in căt s'o...

3) Fruntariile apusene ale Bulgariei ar fi preschimbate pe temelul naționalităților, așa in căt să se ex...

4) Bulgaria, cuprinsă in marginile sus pomenite in punctele 2 și 3, se va împărți in două ținuturi:

Unul spre miază-noapte de Balkan, inzestrat cu autonomie politică, sub guvernul unui prinț, și altul spre miazăzi de Balkan, ar primi o largă autonomie administrativă...

5) Împăratul Rusiei dă o însemnătate cu totul deosebită retragerii armatei turcești din Bulgaria de la meazăzi. M. S. n'ar vedea nici siguranță, nici garanție pentru viitorul populațiunii bulgare, dacă oștile otomane ar rămâne tot acolo.

Lordul Salisbury primește retragerea oștilor turcești din Bulgaria de miazăzi, dar Rusia nuse va împotrivi dreptului, ca congresul să hotărască după împrejurări asupra chipului și cazurilor când ar fi îngăduit oștilor turcești să intre în ținutul de la miazăzi, pentru a sta împotriva vreunei reșcoale, ori unei invazii, d'ar fi în stare de executare, ori în stare de amenințare.

Totuși Englitera își rezervă să stăruie la congres ca Sultanul să aibă dreptul să poată ține oști pe granițele Bulgariei de miazăzi. Reprezentantul Rusiei își rezervă la congres o deplină libertate in desbaterea acestei din urmă propunerii a lordului Salisbury.

6) Guvernul britanic cere ca comandirii superiori ai miliției din Bulgaria de miazăzi să fie numiți de Poartă cu invoirea Europel.

7) Făgăduelile pentru Armenia stipulate in tratatul preliminar de la San-Stefano nu trebuiesc să fie făcute numai Rusiei, ci și Engliterii.

8) Guvernul M. S. Britanice, având ca și guvernul împărătesc, mare interes pentru viitoarea organizare a ținuturilor grecești din peninsula Balkanilor, art. 15 al tratatului preliminar de la San-Stefano

se va preschimba așa in căt celelalte puteri, și mai cu deosebire Englitera să aibă, ca și Rusia, un vot consultativ in viitoarea organizare a Epirului, a Tesaliei și a celorlalte ținuturi creștine rămase sub domnirea Porții.

9) Intru căt privește despăgubirea de război, M. S. împăratul n'ar avut nici-o dată de gând să o schimbe in alipiri de pământuri, și nu refuză să dea asigurări in această privință.

E bine înțeles că despăgubirea de război nu va ridica guvernului englezesc drepturile sale de creditor, și in această privință, el se va găsi in tot aceeași stare ca inaintea războiului.

Fără a contesta hotărnicia definitivă ce va lua Rusia asupra sumei acelei despăgubiri, Englitera își păstrează dreptul să ridice la congres improprietăți serioase in această privință.

10) Cât pentru valea Alashkert și pentru orașul Bayazid, această vale fiind calea de transit către Persia și având o valoare nemărginită pentru Turci, M. S. împăratul se invoiește a le-o da inapoi; însă a cerut și a dobândit in schimb a se da Persiei micul teritoriu al Koturulul, pe care comisiunile celor două Curți mijlocitoare au găsit cu dreptul să l' dea inapoi Șahului.

11) Guvernul M. S. britanice ar avea să își rostească adanca părere de rău in cazul când Rusia ar stăruie definitiv asupra retrocedării Basarabiei. Fiind că este in destul de statornicit, că celelalte puteri garante nu sunt gata a susține cu armele hotărnicirea României stipulată in tractatul de la 56, Englitera nu se află destul de interesată d'a dreptul in această cestiune, ca să fie autorizată să ia asupra și, singură, răspunderea unei împotriri la schimbarea propusă, și astfel ea se leagă a nu contesta hotărnicia in această privință.

Invoindu-se să nu contesteze dorința împăratului Rusiei a ocupa portul de la Butum și păstra cuceririle sale in Armenia, guvernul M. Sale știe că e probabil cumcă din această întindere a granițelor rusești ar putea să rezulte in viitor primejdiile însemnate și amenințările pentru populațiile din Turcia asiatică. Insa guvernul M. Sale e de părere că datorita d'a ocroti împărăția otomană de această primejdie, care va cădea d'acum înainte intr'un chip deosebit in sarcina Engliterii, va putea să se îndeplinească fără ca Europa să îndure calamitățile unui război nou. In același timp guvernul regelui ia act de asigurarea, dată de M. S. împărătesc, cum că pe viitor granița Rusiei nu se va mai întinde pe partea Turciei asiatică. Guvernul M. Sale, fiind prin urmare de părere că modificările tratatului de San-Stefano, arătate in acest memorandum, sunt de ajuns pentru a micșora împotririile ce găsesc de făcut tratatului in forma lui de față, se leagă a nu contesta articolele din tratatul preliminar de la San-Stefano, cari nu schimbate in cele zece pun-

turi de mai sus, dacă, după ce articolele vor fi bine discutate la congres, Rusia va stăruie a le mântui.

S'ar putea ca, in cursul discuțiilor la congres, cele două guverne să găsească de preferit să introducă prin invoială comună schimbări noues cari ar fi cu neputință să se prevadă; însă dacă invoiala asupra acestor noues schimbări nuse va stabili între împunerniciții ruși și engleji, atunci memorandumul de față va fi menit să slujească la congres ca legământ mutual pentru împunerniciții Rusiei și ai Marii-Britanii.

In puterea acestora, acest document a fost iscălit de către ambasadorul Rusiei la Londra și de către antaiul secretar de stat al M. Sale Britanice.

Făcut la Londra in 30 Maiu 1878, (Iscăliți) Șovalof, Salisbury.

DIN AFARA

Faptul că congresul nu a pus încă in desbatere cestiunea cea mai actuală și cea mai arzătoare a retragerii armatelor din jurul Constantinopolului, ci numai cestiuni secundare, ca aceea a Bulgariei, ar putea dovedi că împunerniciții nu s'au înțeles încă până intr'atata, încât să poată discuta asupra cestiunii celei mai fundamentale. Intervalul de patru zile între antația și a doua ședință pare a nu fi produs rezultatul dorit al unei înțelegeri asupra punctelor de căpetenie, dar cu toate acestea presa externă, atât cea englezească cât și cea rusească, este de părere că de nici o parte nelunduplerea nu va fi împinsă până intr'atata, încât congresul să nu aducă pacea atât de trebuincioasă.

Știrea că lordul Beaconsfield ar avea de gând să plece din Berlin săptămâna viitoare, din cauza a niște explicațiuni vit cu contele Șuvalof, se desminte și se asigură din contră, că toți diplomații au intenția de a rămâne la Berlin până ce se va fi discutat cel din urmă punct, care stă in legătură cu interesele europene.

Un fapt caracteristic pentru speranțele Greciei este, că in ziua plecării lui Delianis la Berlin, două ziare din Atena, cunoscute a fi organele guvernului, au publicat buletine egale, tipărite cu litere compacte, in cari se zicea că unirea Epirului, Tesaliei, Macedoniei și a Cretei cu Grecia este condiția neapărată pentru a asigura existența elenismului, care estea devăratul misiionar al culturii in Orient.

Bucovina și Basarabia

VII.

România in luptă cu panslavismul.

S'a implinit o sută de ani, de când Bucovina, despărțită de la trupul Moldovei, a căzut sub stăpânirea nemțească, și astăzi după o sută de ani, Românul își aduce fără de jicnire aminte vremea nenorocită, in care s'a petrecut această rumpere in două bucăți a Moldovei. Țara era secată de puteri, desorganizată, părăsită și lipsită de povăța unui Domn firesc; chiar și in aceste împrejurări însă, fruntașii ei și-au făcut, după putința timpului, datoria și nu au dat faptel implinite, prin invoirea lor, sfințenia morală.

Avântul patriotic dovedit de către boierii moldoveni in aceste vremi grele ne încălzește și dă tărie încrederii in noi înșine. Fără de invoirea lor, Moldovenii au fost desbinăți, și pentru aceea până in ziua de astăzi ei și-au păstrat dreptul de a se simți uniți.

In curgerea unui veac Moldovenii din Bucovina s'au deprins cu stăpânirea nemțească, și astăzi ei se simt alipiți cu credință și strins legați de curtea din Viena: Bucovina a rămas însă o țară românească, o parte din Moldova. Și nimeni nu poate să-i invinovățească pe Moldovenii pentru aceasta, fiindcă ei nici o dată nu au renunțat la dreptul de a se simți membri ai aceleiași individualității sociale.

Cu totul altfel ar fi, dacă Moldovenii ar fi cunosțuți, prin invoirea lor, fapta implinită. Atunci Moldovenii din Bucovina, priviți ca o parte perdută, s'ar privi înșii ca o parte părăsită a poporului român.

Lauda pentru că s'a păstrat românitatea Bucovinei nu se cuvine însă numai Moldovenilor, și curtea din Viena e părtașă la dânsa.

Ce voia curtea din Viena in Bucovina? — Voia să-și stabilească o comunicație pe cât se poate de bună între cele două mai mărginașe și mai expuse provincii, să și asigureze o parte slabă a granițelor de la miază-noapte, să câștige câte-va pozițiuni față cu Rusia; ea nu rivnea deci la sufletele oamenilor, ci la o bucată de pământ de care avea trebuință.

Raportul lui Enzenberg despre starea Bucovinei, după câțiva ani de administrație nemțească, ne încredințează că, ocupând această bucată de pământ, curtea din Viena voia să facă din ea o provincie inflorită ce poate să reziste unui atac, fie el făcut din ori-care parte. Populația se oprește; administrația e neobo-

sită întru dezvoltarea economică și etică a provinciei. Se fac la munte semănăturile de poră spre a încuraja pe țărani, se aduc meseriași din țările apusene, se așează coloniile de neguțători armeni, se isgonesc arendașii oviști din țară, se fac șosele și poduri, se înființează școli românești și nemțești, se organizează biserica, într'un cuvânt, se face mult bine ori, cel puțin, se arată multă bună intenție. Anca la anul 1785 se fac pregătiri pentru improprietărea țăranilor, și peste puțin mânăstirile, călugării și călugărițele se reduc și averile mânăstirești se iau din mâinile lor, se masează însă într'un fond religios al creștinilor ortodocși din Bucovina.

În urmă îngrijirea curții din Viena pentru Bucovina a mai scăzut. Anca împăratul Iosif II a alipit-o la Galiția; dar după câțiva ani iarăși a devenit autonomă. De atunci Bucovina în mai multe rânduri și-a pierdut autonomia, și nici până astăzi ea nu este cu desăvârșire neatârnată de Galiția. În cursul unui veac românii din această mică țară au fost mereu jigniți în dezvoltarea lor și cu deosebire de când împărația Habsburgilor a devenit un stat constituțional, polonezii, nemții, oviștii și alți străini sporiți prin orașele țării au dat vieții publice un caracter mai mult ori mai puțin străin. Nici odată nu s'au luat însă măsuri directe contra Românilor, ci din contra, tot-d'una li s'a dat puțința de a se lupta cu adversarii lor. Deși viața publică avea un caracter străin, în biserică și în școală, în familie și în societăți de cultură, românii puteau dezvolta individualitatea lor națională cu atât mai sigur, cu cât regimul austriac nici o dată nu a luat măsuri spre a face să înceteze contactul între densii și frații lor din România și din Ardeal.

În sfârșit, proporțiunile etnografice au rămas în Bucovina, în deosebi pentru români, aceleași care au fost la anul 1775. Dacă citim lista satelor din Bucovina, ne încredințăm că din cele 11—12 mii familii, ce se află la anul 1775 în Bucovina, abia jumătate puteau să fie familii românești, adică vre-o 20—25 mii suflete.

Astăzi sunt în Bucovina 500,000 suflete, între cari cel puțin 200,000 români. Fără îndoială, dacă Bucovina nu ar fi fost deslipită de Moldova, astăzi ea ar avea o populație mai mică, dar aproape cu desăvârșire românească; e însă vorba că sub regimul austriac românii s'au sporit de o potrivă cu rusneții, restul populației pămăntene.

Cu totul alta e soarta Moldovenilor căzuți sub stăpânirea pravoslavnicului țar al tuturor Rusiilor. Pe când cei 200,000 români din Bucovina formează un mic centru pentru dezvoltarea vieții românești, milionul de români din așa numita Basarabie rusească este deschișgat și ținut cu sila departe de poporul românesc.

Rusia nu se mulțumește de a fi luat o parte mare și frumoasă din vatra Moldovei, nu se mulțumește de a fi călcat peste granița firească a pământului românesc, ci voiește să-și ia și sufletele ce se află pe acest pământ și să mistuiască o parte din poporul român. Rusia nu a luat această parte din Moldova pentru ca să-și asigureze granițele, ci pentru ca să înainteze cu ele, și nu voiește să înainteze de cât spre a putea stăpâni mai multe suflete.

Luând, fără de nici un drept, fără de nici o justificare legitimă și

cu ajutorul celor mai urite mijloace, partea despre răsărit a Moldovei în stăpânirea sa, Rusia, la început, făcuse ca granițele între Moldova și așa numita Basarabie să fie șterse cu desăvârșire, pentru ca din Basarabia să poată înlăni asupra Moldovei și asupra întregului popor românesc.

Era un element prețios acest popor românesc. Ca popor ortodox și mai mult ori mai puțin stăpânit de Chaliful Muhamedanilor, Românii în tot cursul veacului XVIII, au gravitat spre Rusia pravoslavnică, și cel puțin în principiu, au admis supremația duhovnicească a țarului: bărbatul politic din Rusia nu se mai îndoia, că acum, după ce Moldova devenise un fel de provincie rusească și poporul român căzuse sub înlănirea directă a celui rusec, românii vor intra cu desăvârșire în curentul ce năvălește despre miază-noapte asupra lor.

În lupta pentru existența etică însă, capetele nu se numără, ci se cumpănesc. Tocmai puși față în față cu viața rusească românii au înțeles că ei cu atât mai virtuos pătrunși de farmecul vieții lor proprii, de bogăția și de superioritatea individualității lor naționale; tocmai fiind puși în contact cu rușii, românii erau mai mândri de românitatea lor. E nobil răsăd din care s'a prăsit acest mic popor românesc, și, deși planta nu e mare, rodul e frumos și imbelșugat: cele nouă milioane de români au adunat în curgerea veacurilor mai multe și mai frumoase comori decât nouăzeci milioane de ruși vor putea să adune când-va. Nu! Întruirea firească a Rusiei nu este stricăcioasă, dar ea nu ne poate nimici. Pentru ca să nu iea individualitatea, Rusia ar trebui să ne dea alta în schimb, și, cel puțin deocamdată, nu suntem copleșiți pentru o asemenea degenerare.

De câte ori rușii se vor pune în atingere cu noi, vor trebui să simțim superioritatea individualității noastre, să fie superați de acest simțământ și să ne urască mai mult și tot mai mult.

Fără îndoială această ură a fost întemeiată pe timpul, când între Moldova și așa numita Basarabia comunicația era liberă. Rușii s'au încredințat că această libertate este primejdioasă numai pentru densii, și pentru aceea au închis granițele ermeticește și au curmat atingerea între românii de peste Prut și restul poporului român.

De atunci și până acum măsurile silnice pentru stăpânirea romanismului se iau fără de curmare. Administrația, biserica și școala sunt cu desăvârșire rusești, în cât este oprit a cânta în ziua de Paști „Cristos a înviat” în românește. Nici în limba românească nu se poate scrie; nimic, ce e scris în limba românească, nu poate să treacă granița fără a da loc la presupuri și persecuțiuni; ba oamenii de condiție se feresc de a vorbi în casă românește, pentru ca nu cum-va o slugă să-i denunțe; într'un cuvânt, ori-ce manifestare de viață românească e oprită, rău privită și chiar pedepsită. Pe lângă toate aceste mai e și sistemul de colonizare silnică al Rusiei. Cete întregi de familii românești sunt luate cu sila ori duse cu amăgiri departe și înlocuite cu familii rusești, pentru ca încetul cu încetul populația să se amestece, să piarză energia caracterului național și să fie mai primitoare față cu măsurile de rusificare.

Dupa încheierea păcii de la Paris toate aceste măsuri se înăspresc.

Pentru întâia oară puterile europene își dau mai cu dinadinsul seamă despre caracterul poporului român și despre misiunea ce i s'ar cuveni. Împăratul Napoleon III el număra în rândul popoarelor latine, și își bătuse pe față cu Europa să-i încredințeze lui paza gurelor Dunării și să-i creeze niște condițiuni, în cari să se poată dezvolta.

Organizându-se pe temelia tratatului de la Paris, țările românești intră în o epocă de dezvoltare febrilă, bolnăvicioasă și slăbitoare, dar

o dezvoltare, din care încetul cu încetul se desvluie caracterul național ca temelie a întregii lucrări viitoare; o dezvoltare zăpăcită, dar din ce în ce mai serioasă. Țările se unesc și România se pune în relațiuni directe cu popoarele apusul. Popoarele latine și întâmpină pe români cu mai multă ori mai puțină căldură: iară în urmă, alegând de capul său pe un membru al celei mai ilustre familii din Europa, statul român pune temeliele relațiilor sale cu Germania, mai înainte atât de străină de densul.

Înaintând astfel cu pas nesigur, dar statornic, spre împlinirea misiunii sale, statul român, voină mereu să reprezente interesele popoarelor apusene ale păcii, ale civilizației și ale ordinii sociale, e ca un copil răsfățat al puterilor europene, de care nimeni nu cutează a se atinge.

Pentru Rusia acets stat era o stavilă supărătoare.

Pravoslavnică în veacul XVII, Rusia a devenit slavă în veacul XIX.

BANCHETUL ALECSANDRI

Toastul d-lui B. Boerescu.

Domnii mei! Această zi este o sârbătoare a spiritului, este o victorie a inteligenței, ce noi celebrăm, adunați toți la un loc cu atata iubire, și căreia îi acordăm o importanță, care ne cauzează o plăcere tot așa de mare, dacă poate nu și mai mare, de cât victoriile, cari es din ciocnirea forțelor materiale. Celebrăm împreună o victorie a poeziei, adică o victorie de ordine ce totul morală, care nu este alt de cât o strălucită manifestațiune a inteligenței umane; și noi eu toți, ca Români mai ales, suntem fericiți și mândri de a putea saluta această victorie în persoana unui demn și ilustru fiu al României, în persoana încântătorului nostru poet V. Alecsandri!

Dar acest ilustru al nostru poet are oare numai meritul de a fi un bard? Salutăm noi într'insul numai melodiioasele sale accenturi, cari ne umplu sufletul de cele mai dulci desfătări? Sau salutăm și aprețim pe Alecsandri și sub o altă fază a acțiunii și a meritelor sale?

Da, d-lor, este bine să o spunem de la început, că noi salutăm în Alecsandri pe bardul încântător, dar salutăm într'insul și pe poetul însemnat, ale cărui opere și acțiune au avut o influință atât de legitimă și importantă în direcțiunea spiritului nostru național, asupra evenimentelor istorice ale țării noastre.

Pe bard, cu melodiioasele sale cânturi, îl salutăm, cu fericire, cu mândrie; căci meritele sale sunt necontestate, și noi le cunoaștem de ani mulți. Pe poetul laborios și tenace, pe lucrătorul neobosit spre a descoperi, mântui și întări cele mai nobile simțăminte ale unui popor ce se dezvoltă, îl salutăm și îl aprețim și mai mult; căci lucrarea sa este lungă, continuă și productivă.

Meritul lui Alecsandri este dar dublu, și ovațiunea ce i o facem, este de o îndoită valoare, este de o îndoită însemnată!

Domnii, am onoarea a face și eu parte din universitatea română, a fi, ca să zic așa, mai aproape de acest focar al inteligenței române de unde se răspândește lumina în toată România: prin urmare, și cu acest titlu, pot să aprețez meritele celor cari contribuiesc, prin laboarea inteligenței lor, la dezvoltarea spiritului național, la întărirea naționalității noastre.

Sunt fericit dar că, ca român și ca membru al universității române, pot să salut pe acela, care are un îndoit titlu de merite la ovațiunea și aplauzele noastre.

Lucretius a avut o fericită idee, o fericită inspirațiune, când a comparat pe literatură, adică pe poezie, pe istorie, pe filosofie, pe toți luptătorii prin spiritul și inteligența

lor, cu acei alergători din anticitate, cari din mână în mână și transmis făcea vieții.

Ce sunt, în adevăr, luptătorii științei și ai artelor, de cât niște alergători, de cât niște înainte-mergători, cari de la unul la altul își comunică și răspâdesc scinteia vieții adică lumina adevărului, în viața unei națiuni?

Domnii mei, este un ce necontestat și admis, că literatura, că, adică, dezvoltarea și cultura spiritului sub toate fazele sale, a avut totdeauna o acțiune putinte asupra evenimentelor istorice ale unei națiuni. Este, în alte cuvinte constatat, că nu există o națiune, la care literatura sa să nu fie în raport direct cu mersul său spre civilizațiune. Este un ce natural ca civilizațiunea unui Stat, care se poate rezuma într'un singur cuvânt, în cunoștința dreptului și a datoriei, să nu fie însoțită de cultura și dezvoltarea sa intelectuală. Cum voiți ca o națiune ca și un individ, să aibă conștiința drepturilor și datoriei sale, fără mai întâi ca spiritul, ca inteligența sa să ajungă la un grad de cultură și de dezvoltare? Ideea de patrie chiar și de adevărat patriotism nu poate exista de cât a colo unde un popor, ca și un individ, știe a-și cunoaște și a-și apreția cari îi sunt drepturile și tot de o dată cari îi sunt datorii sale. Dar numai o minte cultivată, numai o rațiune întărită prin cultură poate concepe simți și aplica drepturile și datorii, ce implică în sine ideea de patrie și de patriotism. Pre cât dar, în mijlocul unei națiuni, vor fi mai mulți și mai laborioși alergători ai luminei, adică cultivatori ai științei și ai literaturii, pe atât simțământul înalt al unui adevărat patriotism va fi mai răspândit și mai întărit.

Cum voiți ca un popor primitiv, patriarchal, în stare de pruncie, să aibă simțământul acestui adevărat patriotism, când gradul culturii sale intelectuale nu-i poate permite să cunoască dreptul și datoria sa?

Ideea de patrie, d-lor, este prea mare, sublimă, și ea nu poate a se concepe și a exista de cât la o națiune, care este în vârstă bărbătească, la care cultura spiritului este mai mult sau mai puțin răspândită. Un popor primitiv, incult, barbar, cum se zice, nu poate avea ideea de patrie nici simțământul de patriotism. Aceea ce unii ar crede la densul că este patriotism, este un simplu instinct asemănat cu al animalului, care ține la culeșul său, și când acest instinct se dezvoltă mai mult, este numai când este ațigat de simțământul religiunii, sau de interesele materiale.

Este atât de adevărat că cultura spiritului, și prin urmare literatura în sensul ei cel larg, are o influință preponderantă asupra dezvoltării unei națiuni și mersului evenimentelor ei istorice, în cât generațiunile au dat numele de *secoli literari* acelor secolii în cari această cultură a spiritului s'a dezvoltat mai mult; și aceste secole poartă numele oamenilor mari ai națiunilor, cari au încurajat și au dat cea mai mare impulsione acestei culturi. Astfel sunt, în Grecia, secolul lui Pericles și al lui Alecsandru; la Romani, secolul lui August; în Italia, secolul lui Leon X; în Franța, secolul lui Ludovic XIV.

Ce sunt aceste numiri, de cât o recunoaștere a istoriei și a generațiunilor trecute despre influința, ce cultura literelor și a științelor a exercitat asupra dezvoltării și prosperării acelor națiuni?

Poezia nu este nimic alt de cât o parte din acest tot ce se numește literatură, ce se numește cultura geniului unei națiuni, și a cărei influință se explică și se legitimează în același mod. Poezia, adevărată poezie, nu face de cât să introducă, să mântuiască și să propage cele mai nobile simțăminte asupra dreptului și datoriei, asupra cultului binelui și frumosului. Când un poet își atinge scopul misiunii sale, el are un mare drept la recunoștința generațiunii sale, pe care a luminat-o

și a condus-o. Poezia, pot zice, fără a fi paradoxal, este muma literaturii și tot o dată este și ficia ei.

Este muma literaturii; căci, această formă s'a manifestat din d'antăi cultură a spiritului pe popoare primitive. Prin limbajul forma poeziei, cele d'antăi popoare primitive și-au exprimat toate simțimintele lor religioase, resbelul, legendare, patriotice. Poetul se pare a fi mai bine inspirat de sus, și a exprima aceste simțăminte. Forma simbolică și înflorită, un limbaj plin de imagini și de ficțiuni, care ascunde asperitățile realității, pare că convenea mai bine popoarelor primitive, cu o imaginațiune vie, cari începeau a se cultiva.

Poezia însă este și ficia literaturii; căci, când cultura spiritului înaintează, când dezvoltarea inteligenței crește, poezia încetă de a fi numai efectul unei inspirațiuni: ea devine și o artă. Ea căpătă atunci puterea ce are ori-ce agent pe acest pământ, când, pe lângă productivitatea cu care l-a dotat natura, se adaugă și sorgințele artei.

Înțelegeți dar, d-nii mei, cât de însemnată este influința ce un poet exercitează asupra mersului faptelor istorice din patria sa, cât de numeroase sunt serviciile ce el dă și cât de legitimă este recunoștința ce i se cuvine când el, sub inspirațiunea divină, lucrează ajutorat de artă spre a propaga, spre a populariza, spre a întreține și a întări, între contemporanii săi, ideile de bine și de frumos, tradițiunile, legendele, simțimintele cele mai nobile, cele mai desinteresate!

Adevăratul poet este numai acela, care lucrează sub această dublă condițiune a talentului natural și a artei dobândită prin cultura superioară a spiritului său. Aceluia se cuvine ovațiuni și recunoștință!...

Vasile Alecsandri este un așa poet!

Noi, românii, o știm aceasta de mult. El ne-a dovedit-o prin trecutul său, prin operele sale; noi de mult îl iubim și îl admirăm. Acum suntem mândri de a vedea că și străinii adaugă o laură de glorie pe laurii cu cari noi îl încununasem!

Salutăm dar în Alecsandri, nu numai pe încântătorul bard al României, ci pe poetul inspirat și erudit care, prin operele sale, prin acțiunea sa de mulți ani, a întreținut simțimintele și tradițiunile noastre naționale, a exercitat o legitimă influență asupra dezvoltării civilizațiunii noastre, și a dobândit dreptul la stima și recunoștința celor prezenți și viitori!

Toastul ce-l port este spre a constata acest serviciu, este spre a ne da seamă de meritele sale, este spre a se indica rolul ce se cuvine a se însemna poetului Alecsandri în istoria civilizațiunii patriei noastre!

Port, în fine, acest toast, spre a ura ca poetul nostru să continue cât mai lung timp nobila sa misiune, și pentru ca să aibă cât mai mulți discipuli, cât mai mulți imitatori, cât mai mulți întrecători în această frumoasă carieră!...

Toastul D-lui Dim. Sturza.

Frumoasă serbare e aceasta, care ne intrunește astăzi.

O singură gândire, o singură cutare domnește între noi.

Ea este personificată în Vasile Alecsandri.

Ochii noștri sunt țintiți asupra lui.

Și cu drept cuvânt.

Care nume în țară e mai cunoscut de cât al lui?

Nu răsună el prin munți, prin văile și prin câmpurile întregii României?

Nu e român să nu știe de densul!

Nu e român să nu-l iubească!

Bétranii și tinerii, cu toții ne-am adăpat și ne adăpăm la sorgintea pură și nesecată a cântecelor lui Vasile Alecsandri.

Românii de mult i-au decernat laurii cu cari l-au încununat acum toată latinitatea.

Alecsandri însă nu e numai poet. El e unul din cei mai energici lup-

renasterii României. — Când
cau în amorie; când in-
latei române țineau țara su-
când ni se contesta drept
exista ca națiune; când pe
se puneau pedec la orf-
altare, o generațiune vigo-
lină de inimă și de devota-
lină de un dor sincer și cu-
patrie, a început o luptă
apta pentru reînvierea Ro-
Pe acea generațiune nici o
nici o încercare nu era prea
Pe acea generațiune nici o
pare nu o înfiora. Simțim-
rierii a fost intr'ensa atât de
ca și al credinței.
generațiune era compusă de
și apostoli.

Aleksandri este bardul acestei
sunț.
șasea, cu lira în mână, înainte,
la imnul reînvierii, care im-
și entuziasma pe toți.
șurul inimă nu tresare încă
la versurile lui de atunci?
ne aducem aminte de ele a-

șanși în adormire, voi, ce stați în ne-
[mişcare,
șprin somn] vostru acel glas triumfător,
șă pân' la ceruri dina lumei deșteptare,
șo lungă salutare
șun falnic viitor?

și inima voastră că tresare și se bate?
ș în pieptul vostru un dor sfânt și ro-
[mănesc,
ș de inviere, la cel glas de libertate,
ș prunde și răbate
ș-cre audet omeneș?

șe se deșteaptă din adâncul letargie!
șe cu pas mare cătr'un țel de mult dorit,
ș-șe ca dâna, frații mei de Românie!
șăși toți cu bărbăție...
ș vieții a soșit!

șomânii s'au sculat, și astă zi
șesc, sunt redați vieții, progres-
șomenirii.
ș cursul de la Montpellier însă
șe cea ce noi datorim gene-
șe resprezentată prin Vasile A-

șe reinviat în poporul român
șe de sine însăși. Ea a rean-
șe de Europei că la Dunărea
șe trăiește un popor, demn de
șe, demn de a fi independente.
șe deschis calea spre progresul
șe și material al poporului; ea
șe vădit să cunoaștem din nou
șe uitate ale patriei și să
șe pentru a le recupera.
șe decernați lui Vasile Alec-
șe în timpurile de față de grea
șe pentru Latini din Orient, a-
șe aurii al latinității occidentale
șe mare semnificațiune. Ei sunt
șe final al muncii acelei ge-
șe ni oșelite de care am vorbit.
șe însă tot odată o strinsură
șe răscă și plină de iubire,
șe se întinde de surorile noastre
șe oșai gintă. E strigătul lor,
șe zice: „Existăți din nou; re-
șe în viitor ceea ce ați fost:
șe nela civilizațiunii, bulevardul
șe-șei.”

șe le răspundem cu poetul no-
șe, pas tot înainte! Timpul vechiu din
șe [nou zorește!
șe României dat'a mugur ce ncolțește.”

șe dar acest toast în sănăta-
șe Vasile Alecsandri, represen-
șe generațiunii, căreia îi da-
șe independența patriei, reînvie-
șe și noi generațiunii noastre.
șe odată însă, noi acești mai
șe jurăm, în aceste momente
șe ale patriei, că vom fi demni
șe generațiunea trecută, și că vom
șe da pentru vecie aceea ce ea
șe dat.

șe trăească Vasile Alecsandri!

Toastul d-lui C. Esarcu.

șe nilor, nu am alt titlu pentru
șe cuvântul astă-seară în mijlo-
șe ator iluștri literați și mari o-
șe de cât acela de a fi avut o-
șe a fi cel d'antău aci în Bu-
șe, care a priimit la Mircești
șe anul Gintei Latine”, făcendu'
șe ună cunoscut Capitalei și țerei
șe.

șe România a putut, pe de o parte,

apreția calitățile literare ale ope-
rei, pe de alta importanța victoriei
reputată de unul din cei mai ilu-
ștri ai sêi fit, la un concurs, la care
au fost invitați și la care au luat
parte poeții cei mai distinși din
toate țările latine.

Până acum, domnii mei, Alecsan-
dri a fost poetul iubit al României.
El n'a avut, fără îndoială, cum a
zis foarte bine d. Ureche, trebuința
de consacrațiunea de la Montpellier,
pentru a fi un mare poet; victoria
însă, ce a câștigat, face ca de acum
înainte el să devie încă poetul
gintei latine, și numele său, impre-
ună cu al țerei sale, va fi pronun-
țat cu simpatie pretutindeni unde
se vorbește idioma latină, și va fi
pus lângă numele poeților celor mari,
al oamenilor iluștri ai Europei.

Și fericite, domnilor, națiunile, cari
posed în sinul lor asemenea oame-
ni. — Ei sunt gloria și mândria lor.
Oamenii cei mari, domnii mei,
sunt, pentru națiuni, aceea ce mo-
numentele cele mari sunt pentru o-
rașe.

Un monument însemnat, operă de
artă a unui mare artist, care se în-
nalță glorios pe d'asupra construc-
țiunilor vulgare, anunță de departe
un oraș, atrage asupra lui privirile,
el face cunoscut în lume, și străin
din țările cele mai departate vin cu
simpatie să îl viziteze.

Sunt orașe, cari devin celebre în
lume prin monumentele ce posed, și
adeșea un monument resumă într-
șensul suvenirile și gloria unei na-
țiuni întregi.

Același lucru putem zice și pentru
oamenii cei mari.

Națiunile fără oameni mari sunt
ca acele miserabile burgade, cari,
fie cât de întinse, cât de populate,
rămân însă necunoscute în lume, ne-
având nici un monument de artă în
mijlocul lor și nu inspiră nici un
interes, nu atrag nici o simpatie, nu
merită nici o atențiune.

Numai oamenii cei mari fac ca na-
țiunile să fie cunoscute și să devie
iluștre în lume; numai printr'șnșii
ele durează și se perpetuă, atunci
chiar când au dispărut de pe fața
globului.

Ferice dar națiunile, cari au în
sinul lor asemenea oameni!

Onoare națiunilor, cari știu să
respecteze și să onoreze pe oame-
nii lor iluștri! — Ele se respectă și
se onoră pe ele înșeși, căci oame-
nii cei mari sunt expresiunea cea
mai înaltă și mai nobilă a unei na-
țiuni; ei sunt personificațiunea glo-
rioașă a calităților, meritelor, talen-
telor, geniului său.

De aceea, d-lor, sub acest punct
de vedere, eu vîd un simptom din
cele mai veselitoare în manifestați-
unile de omagiu și de grațitudine, ce
din toate unghiurile țerei se aduc
marelui nostru poet.

Dar, și sub un alt punct de ve-
dere, aceste manifestațiuni mă în-
veselesc.

Când cine-va aruncă o privire at-
entivă asupra societății noastre,
constată un fapt, un simptom de na-
tură a inspira vii închietații ace-
lor, cari se îngrijesc de viitorul na-
țiunii române.

Acest fapt, acest simptom se leagă
în parte cu condițiunile generale ale
civilizațiunii secolului în care trăim.
Ceea ce caracteriză într'adevăr civi-
lizațiunea secolului nostru, este des-
voltarea științifică cu predominare a-
supra dezvoltării literare și artis-
tice.

Inteligența umană și-a îndreptat
activitatea către științele pozitive,
către acele științe, cari au de scop
de a învinge natura, de a subjuga
materia, de a o face sclavă trebuin-
țelor noastre multiple, variate, ca-
prițioase.

De aci a rezultat acea dezvoltare
a industriei, acea dezvoltare mate-
rială, care a transformat atât de pro-
fund condițiunile de existență ale so-
cietăților moderne.

Ce s'a întâmplat însă în această
luptă, ce omul a înțajat în contra
naturei? El a învins, într'adevăr, na-
tura, el a conquistat materia, dar,
în cele din urmă, el a fost la rînd
său, conquistat de materia sa. Un
materialism din ce în ce în mai a-

menințator pîtrunde societățile mo-
derne, și juna noastră societate este
amenințată de acest pericol, mai
mult, poate, de cât societățile bătrâne
ale altor țări.

Trebue să avem curajul a o spune,
d-nii mei, preocupățiunile vieții ma-
teriale, bunul traiu material, preo-
cupățiunile câștigului bănesc, ocupă
un loc prea însemnat în dorințele,
în calculele, în combinațiile, în aspi-
rațiunile junimei noastre; căci nu
mai de ea voesc a vorbi. Și, sub a-
cest punct de vedere, îndrănesc a
zice, că generațiunea noastră actua-
lă este mai prejoc de generațiunea
ce ne-a precedat.

Putem fi mai instrușiți, putem ști
mai multă carte, putem ști pe din
afară toate articolele din toate co-
durile din lume, putem cunoaște și
legile gravitațiunii și calculele infi-
nitesimale, și însuși ceea ce se pe-
trece în inelul ce înconjoară planeta
Saturn; dar ce m' pasă de toate a-
cestea, dacă inima și-a rămas viă,
sentimentele base, caracterul servil;
daca nu ești în stare nici măcar
un moment a te sustrage pasiuni-
lor subalterne, cari te degradă; dacă
inima și vulgară nu este capabilă a
bate nici odată de acele emoțiuni
generoase, de acele sentimente înalte,
de acele entuziasme fecunde cari con-
stituă pentru o națiune cel mai pu-
ternic resort de vitalitate și cea mai
nobilă sorgintă a mărimii și gloriei
sale! (Aplauze). Aplauzele d-voastră,
domnilor, im' plac, și iaș act de
dînsese fiind că im' place a vedea
intr'șensele o probă că suntem încă
capabili de acele emoțiuni generoase
despre cari vorbii.

De aceea, domnii mei manifesta-
țiunea noastră de astă seară, mani-
festațiunile ce de pretutindeni se fac
poetului Alexandri au pentru mine
o mare însemnătate. Eu le consider
ca o protestațiune în contra acelei
tendențe materialiste, care pîtrund
din ce în ce mai mult societatea
noastră.

Im' place, domnilor, a vedea pe
compatrioții mei grupați împrejurul
unei idei de unde nu poate resulta
nici un beneficiu material.

Im' place a vedea pe membrii gu-
vernului, pe reprezentanții Corpuri-
lor și dregătoriilor Statului, pe repre-
sentanții tuturilor vîrstelor, tuturilor
claselor societății tuturilor partide-
lor, aducînd un respectuos omagiu...
cui?... Poeziei, ideei care nu repre-
sintă de cât *Frumosul* în sine, des-
brăcat de ori ce preocupățiune de
util. Nimic nu cată aci Utilul.
Fie'nt însă permis a zice, domnilor,
că pentru aceia cari vîd mai pro-
fund în natura lucrurilor, *Frumosul*
este tot atât de util, mai util poate
de cât *Utilul*.

Și aci, domnii mei, în această idee
eu vîd calitatea supremă a gintei
latine.

Iubirea *Frumosului*, aspirațiunea
către Ideal, către Infinit, către Dum-
nezeu, și tendința de a realiza acest
frumos în domeniul Artei, ca și în
actele vieții sale, înălțându-le și ino-
bilindu-le neincetat: iată ceea ce a
caracterizat mai presus de toate na-
țiunile de ginte latină, ceea ce a fă-
cut superioritatea lor excepțională
în lume, și ceea ce le-a pus mai
presus de toate cele-lalte națiuni de
altă ginte.

Și această este și ideea care a în-
spirat poetului nostru strofa cea mai
sublimă a *Cântului Gintei Latine*:

In sion cea de judecată,
Când, față în cer cu Domnul sfînt,
Latina ginte-a fi atrebită:
Ce ai făcut p'acest pămînt?
Ea va răspunde sus și tare:
"O, Doamne, n' lăsa căt am stat,
"In ochii ei plini de admirare,
"Pe tine te-am reprezentat!"

D-lor, un cuvînt încă și sfîrșesc.
Printre toasturile cari se ridicară,
este unul care merită și atrage aten-
țiunea noastră și a țerei întregi.

Semnificațiunea lui are strinse le-
gături cu ideile ce avui onoarea a
exprima.

Acesta este toastul, ce d. ministru
al resbelului, în numele armatei, a
ridicat poetului Alexandri.

Im' place, domnule ministru, a
vedea forța, forța materială, adu-
cînd omagiu poeziei, poeziei ideale;

aptul pozitiv inclinându-se înaintea
ideei abstracte.

Și are dreptate, domnilor, d. mi-
nistru, are dreptate armata a aduce
omagiu poetului Alexandri; căci vi-
teja sa, isbănzile sale, gloria sa, nu
se vor perpetua în lume, nu se vor
imortaliza, nu se vor grava vii în
memoria și inima generațiunilor vii-
toare, de cât grație operilor poetu-
lui de geniu, care a cântat-o.

Geniul are darul a immortaliza tot
pe ce pune mîna.

Et toute chose mortelle, en passant par ta lyre,
Se revet d'immortalité.

De mult gloria armatei și eroilor
greci, pe cari astă-zi universul întreg
îi cunoaște, ar fi fost perdită
în uitarea și întunerecul cel mai ab-
solut, dacă nu ar fi fost un Omer,
care s'o lăntă și s'o immortalizeze.

Propun, domnilor, un toast același,
care, în mijlocul nostru, reprezintă
ideile și sentimentele, ce avui onoa-
rea a exprime înaintea d-voastră.

RECHIZITIILE

Circulara către președintele comisiilor de lichida-
re a bonurilor de rechiziție.

Conform regulamentului decretat cu No.
1,031 și publicat în *Monitorul oficial* No.
107, anul curent, urmează a se verifica și
a se lichida, de către comisiunea instituită
în acel județ, drepturile de despăgubire
cunvenite proprietarilor pentru furniturile
ce au dat, prin rechiziție, pentru armata
română.

În acest regulament sunt prevăzute în
detaliu, modal întocmirii comisiilor, atri-
buțiunile lor, competența lor și regula
după care trebue a încheia lucrarea lor.

Pentru despăgubirea celor în drept, mi-
nistru de resbel este autorizat a elibera
ordonanțe de plată, bazate pe rezultatul
constatărilor făcute de comisie.

Ori-cari vor fi cercetările de detaliu, ce ar
resulta din dispozițiunile regulamentului, pen-
tru a se asigura comisia de adevăratele
titluri, chitanțe, etc., prezentate de acei
ce vor reclama despăgubirea ministrului
de resbel, trebue să se trîmită, la finele
fie-cărei săptămîni, procese-verbale și ta-
blouri cu indicările necesare spre a servi
de bază la emiterea ordonanțelor de plată
(art. 15 și 31 din regulament).

Pentru a se evita ori-ce confuzii și ori-
ce întârziere la emiterea ordonanțelor,
când procesele-verbale și tablourile nu vor
avea indicațiunile necesare, conform art.
18 din regulament, în interesul serviciului,
s'a format un model de proces-verbal și
un model de tablou, pe care au onoare
a le trîmite spre a le avea în vedere la lu-
crarea comisiilor.

Pe lângă notițele și explicațiile arătate
în regulament și modelele ce vî trîmit, vî
fac cunoscut punctele principale ce trebue
observate de comisie:

- 1) Procesul de constatare a drepturilor
locnitorilor săteni a unei comuni, care se
va trîmite ministrului de resbel, nu va
coprinde pe locnitorii din altă comună, nici
alți proprietari;
- 2) Pentru proprietarii de chitanțe, etc.,
cari nu sunt din clasa locnitorilor săteni,
se va face procese separate; se poate ca un
proces să conție, cel mult, constatarea
drepturilor a patru proprietari;
- 3) Pentru bonuri cunvenite administra-
țiunii domeniilor, se va trîmite un pro-
ces-verbal, fără a figura în el drepturile
altor persoane.

Toate procesele citate vor fi trîmise în
dublă expediție, după alăturatul model.

4) Resultatul lucrărilor din cursul șep-
tămîni vor fi arătate în tablou, după
modelul ce vi se trîmite. Prin cuvîntul *șep-
tămîni*, s'ă se înțeagă lucrările începînd
de Lună și terminându-se Duminică, când
se vor încheia procesele-verbale și tablouri-
le.

5) Tabloul, unde ar fi înscrși locnitorii să-
teni, s'ă se coprină numai din una siugură
comună, fără a figura alți proprietari din
altă clasă; acești din urmă vor fi coprinși
în tablouri separate, atîta-căți s'ă fost
recunoscuți în cursul șep-tămîni;

6) Pentru sumele cunvenite domeniilor
Statului, va fi nu singur tablou, fără alți
proprietari.

Tablourile vor fi trîmise ministrului în
dublă expediție, împreună cu procese-le-
verbale, ale căreia modele se anexază.

7) Comisiunea, formînd registrul des-
pre care tratează art. 15 din regulament, va
nota acolo toate detaliurile conținute în
bonurile și actele cari ar justifica furnitu-

rile re-chiziționate, spre a se plăti. Pentru
control, trebue să se dea un număr de or-
dine, al înregistrării în acel registru, care
număr va fi notat pe bonul de rechiziție
său pe ori-ce alt titlu, care s'a înregistrat.
Acest număr de ordine se cere a fi arătat
în coloană rezervată, în tablourile ce se vor
trîmite de comisie ministrului de resbel.

8) Toate bonurile de rechiziție și acte
recunoscute și vizate de comisie, conform
art. 15 și 14 din regulament, vor rămîne
în mîna posesorilor lor pînă în momentul
achitărei mandatelor de către casieri, cari
sunt obligați, după reglement, a le alătura
la mandat pe lîngă cele-alte piese justi-
ficate.

Primiți, vî rog, d-le președinte, incre-
dintarea osebitei mele considerațiuni.
p. ministru de resbel, *Barofi*.

CRONICA

Duminică, 4 Iunie, a doua zi după so-
lemnitatea remiterii colanului "Prea Săn-
tei Anunciade, M.M.L.L. Domnul și Doam-
na au bine-voit a înfroni la prînz, la
Palatul de la Cotroceni, pe d. Baron Fava,
agent diplomatic și consul general al Ita-
liei, cu d-na Baroneasa Fava, pe d. Ristori,
atașat la ambasada regală a Italiei la
Viena, d. Pirone, vice-consul al Italiei și
mai mulți înalți funcționari ai statului și
persoane notabile d-ni și doamna D. mi-
nistru ad-interim la departamentul afaceri-
lor străine și d-na Stătescu au luat
parte la acest prînz.

"Monitorul", publică legile, prin cari se
acordă marea împămîntenire prea sfinției
șale arhierului Vladimir Irinupoleos Su-
hopan și d-lui I. Manlio, profesor.

Se comunică prin "Monitorul Oficial", că
d. reprezentant diplomatic al Germaniei la
București, s'a prezentat ieri, 6 (18) Iunie,
la ministerul afacerilor străine, în urma
ordinului guvernului împărătesc, și a ex-
primit d-lui ministru al afacerilor străine
via satisfacție ce a resimțit lășțimea Sa
Prînzul moștenitor, pentru manifestații
simpatice ce s'a produs în România, cu
ocazia celui d'al doilea odios atentat co-
mis asupra persoanei Majestății Sale Im-
păratului Germaniei și Rege al Prusiei.

D. Ministru a fost tot odată rîgat să
bine-voiască a mulțumi, în numele gu-
vernului Germaniei, atât membrilor cabine-
tului român cât și tuturilor autorităților și
persoanelor, cari în mare număr au asis-
tat la Te-Deumul ce s'a celebrat cu zisa
ocazia ori s'a prezentat la ospelul consu-
latului general.

D. reprezentant a exprimat asemenea
d-lor președinți ai Corpurilor Legiuitoare
mulțumirile lui. Sale Prînzul moștenitor,
de partea ce au luat reprezentanții țerei
la bucuria generală a Germaniei pentru
scăparea zilelor augustului Impărat și Rege.

"Vocea Covurluiului" asupra mișcării
portului Galați după următoarele date: Grâu,
58-58 1/2 lbr., 50-53 l.; porumb, 61 lbr.,
33-33 1/2 l.; id., cincantina, 62 1/2 lbr., 36
l.; secară, 56-56 1/2 lbr., 33-35 1/2 l.; orz,
45-47 lbr., 23-25 1/2 l. Operațiuni mai
multe în popoul și secară; în grâu și
orz puține operațiuni.

În zilele de 3 și 5 Iunie au sosit 1 co-
rabie încărcată, 1 deșartă și 5 vapoare cu
mărfuri; au plecat 4 corăbii încărcate, 1
deșartă și 10 vapoare cu mărfuri. Basti-
mente față în port au fost 24. S'a expor-
tat: 179, 480 kilogr. grâu pentru Grecia
și Marsilia, 1,003,030 kilogr. porumb pen-
tru Anglia și Marsilia, 1,392,530 kilogr.
orz pentru Anvers, 87,516 kilogr. orz pen-
tru Marsilia. Prețurile productelor la ham-
bar: ghirec, 58-59 lbr., 52-54 l.; porumb,
60 1/2-61-62-63 lbr., 34-35-36 l.; orz 45-
47 lbr., 23 1/2-25 l.

BIBLIOGRAFIE

A eșit de sub tipar și se află de
vînzare la librăria Sococ et Comp

LA PLEVNA!..

Dramă în 1 act (în versuri).
Steaua României, Crucea Roșie.
de
G. SION
Membru al societății academice române.

GRADINA UNION SUIS

Directiunea

I. D. IONESCU
Artiști noi

Tropa americana din New-York
Orchestra națională a lui Dobrică
Grădina din nou aranjată.

In timp ploios reprezentatiunea va avea loc în salonul nou clădit.

EPITROPIA SEMINARIULUI
NIPHON MITROPOLITUL

PUBLICATIUNE

La 1 Iuliu viitor se va ține licitația la cancelaria Epitropiei Strada Filaretu No. 2 pentru darea prin antreprisă a următoarelor lucrări și anume:

1. Reparația localului Seminarului.
2. Idem a hanului și bisericii de la moșia Letca-Nonș.
3. Idem a monumentului de la mănăstirea Cornica și învelitoarea lui cu tablă de aramă.
4. Înfințarea din nou a 5 bănci de lemn pentru școlă.

Amatorii ce vor voi a se înscrie ca aceste lucrări se vor prezenta în arhivă și la orele 12 spre a concura fiind însoții și de convenitele garanții; iar deusul și condițiile se pot vedea în ori-ce și de lucru la cancelaria.

(743-2)

BIBLIOGRAFIE

La toate Librăriile se află de vânzare de

AL. I. SIHLBANU

OMUL, SERBATORILE, CONSTITUTIUNE

și

LEGEA ELECTORALĂ

Cugetare asupra Cugetărilor D-nului N. Crețulescu.

Prețul 1 leu nou

CARTURABUL și POPA

Prețul 1 leu nou

Depozitu general la Librăria L. Steinberg.

LIBRARIA SOCEC & C-ie

A eșit de sub tipar

OSTAȘII NOSTRI

POESII și O SCENĂ ÎN VERSURI

cu ocaziunea

RESBOIULUI ÎN CONTRA TURCIEI

de

V. ALEXANDRI

PREȚIUL 50 BANI

ANUNCIU

INSTRUMENTE de arpantagiu complete, un rând, — de vânzare. — Alidada cu oere (și pentru înălțimi), pic oere și p'anga, de la Chevalier din Paris comisionate. — Prețul avantajos. A se adresa la administrațiunea d'iarului său Strada Mihai-Vodă No. 6.

DEPURATIF
din **SANG**

Curățirea Sângelui
Curăria în Dartue, Coji, Bubele venerice, cu siropul depuratif al doctorului CHABLE, din Paris. Băile sale minerale, hăpurile depurative, Pomada anti-dartroasa (Vezi notița). TRINȘI (Hemorroides) Pomadă curăria-sind în trei zile.
In Paris, la D. Chable, rue Vivienne, 36.

PLUS DE COPAHU

Fără Copahu.
Siropul cu citrate de fer al Dr. CHABLE, venica pe dată sculamentu', slăbește vina canalului, precum Damaselor POALA ALBA (les pertes blanches.) Injecțiuni pentru f me.
In Paris, la D. Chable, rue Vivienne, 36.
Depositi la farmaciele D-lor Züner, Ris-dorfer & Eitel, și la D. Ovesa, Drogiatul.

AVIS

Prin această am onore de a încunoscintița pe onor. publică mi s'a predat din partea casei renumită:

W. S. WOLF & C-ie
DIN LYON

vestita și cunoscută prin superioritatea fabricatelor sale de prima

Prima Mătăsărie și Catifea Negră
AGENTURA GENERALA

spre vânzare en detail, pentru tot continentul. Contra transmitării sumei respective, expediez aceste fabricate superioare prompt și exact cu precizie originală ale fabricii, în toate piețele României. Doritorii primesc mostre și prețuri curente franco și gratis.

S. GOLDMANN

Corespond Românesc.

Hamburg.

Bureau de annonces A. Steiner, Hamburg.

HOTEL WEISS

BRASIOV.

Sub-semnatul am onore a înscriința pe Onor. Public voingior, că am luat asupra'mi acest hotel, și mă voiu sili a satisface atât în privința curățeniei cât și prețurilor estine. Se gășesc odăi de la 60 kr. până la 1 florin. Cu deosebită stimă.

Ión Hauptmann
Antreprenor.

BAIA MALNAȘ

lângă Tusnad.

In urma unei aprinderi a șirului spinării mi s'a paralizat ast-fel mâinile și picioarele în cât mi era cu neputință să mă mișc sau să mă întorc în pat. Zăcam nemigat ca un cadavru. Această stare dură câte-va săptămâni, când doctorul J. R. m'e sfătui să vizitez baia Malnaș, căci numai aici mă voiu putea vindeca. Am fost dus acolo și în-trebuințai băile 6 săptămâni. Mă purtai până la baie, mă lăsaă în ea și tot alții mă scoteau din ea, căci de și eram numai în vârstă de 19 ani, și deși odată am fost tare și sănătos, nici că puteam sta pe picioare, departe d'a putea merge. Efectul apei fu arăt de însemnat și minunat, în cât îndată după sosirea mea acasă puteam merge și îndeplini lucrări mai ușore. Acum am de gând să mă vizitez și în acest an baia Malnaș pentru a-mi întări cu totul trupul. Inboldit de recunoscintița cea mai curată, mă simt dator a recomanda cu căldură baia Malnaș, 8 ore departe de Brașov, omenimel suferinde.

Brașov, 15 Maiu 1878. E. Schunn.

In acest an s'a înfințat și o cursă zilnică de diligență între Malnaș și Tusnad.

DOCTORUL BLUMENFELD s'a mutat la Calea Moșilor No. 27 vis-a-vis de Pomn-Verde (Tunis).

ROMANIA SI REBELUL ACTUAL

GUVERNANTII și GUVERNATII

de

N. BLAREMBERG

Ediția II

Precedată d'o scrioare a autorului către editor. — Se gășește la toate librăriile din capitală. Prețul 2 lei n. Comandele pentru un număr mai mare de esemplare, se pot adresa la Librăria d-lui I. Szöllosy, piața Teatrului, pentru editor.

Cumpărătorilor de la 20 esemplare în sus, se dă un rabat de 20%. — Expediția se face grabnic.

400,000

SCÂNDURI

și **DUȘUMELE**

de fie-care dimensiun de prima calitate pentru lucru de dulgherie și tâmplărie precum și lemne de construcție se vinde cu preț forte moderat și fix la depositul meu vis-a-vis de fabrica de tutun.

(736-0)

LESSEL.

Un profesor de limbele, adică, Fran- ceză, Rusă și Română, cunoscut în Bucuresci, oferă ocupațiunile s'els ca profesor, translator la o redacțiune, școlă sau casă particulară. A se adresa la administrațiunea acestor d'ior.

A eșit de sub tipar:

MUNCA SI FUNCTIONARIS

conferința ținută de d. Dim. P. reanu la Atheneu, și se află de vânzare la toate librăriile.

Prețul 30 de bani.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la magazinele de muzică ale d-lor Gebauer și Șandrovici, la autor:

CANTECUL ROSIORILOR
DE LA VEDE.

Dedicat Măriei-Sale

DOMNITORULUI ROMANILOR CAROL

Poesia de

Locotenent de stat major **M. C. MANIU**

PENTRU VOCE SI PIANO

de **CAROL PA IIL** jun.

Prețul 1 leu 50 bani.

PC-HO renumită esență japoneză, care vindecă îndată ori-ce durere de cap se gășește la farmacia d-lui F. vis-a-vis de biserica Sărințar.

Doctor Bernfeld locuiesce Strada rană No. 7, vis-a-vis de biserica Calvină.

CE SE POATE CAPATA

PENTRU 3 FBANCI

LA DESFACERA SPECIALITATILOR IN PANZARIA

LINGERIA DIN VIENA

Calea Mogoșoăiei Palais „Dacia“

- Pentru 5 franci: 1 Pantalon s'eu 1 Camison de Pichet de erna.
- Pentru 5 franci: 0 cămașă de Oxford engles.
- Pentru 4 franci 50 bani: 1 părech ismeno bărbăteșil.
- Pentru 5 franci: 6 perechi manchete ori ce fason.
- Pentru 5 franci: 6 gulere pentru băbași de olandă fină.
- Pentru 5 franci: 12 gulere engli., în ori-care fason și mărimu.
- Pentru 5 franci: 6 părechl ciorapl patentate.
- Pentru 5 franci: 6 gulere moderne pentru dame, după alegere.
- Pentru 5 franci: 12 batiste albe de pânză adevărată.
- Pentru 5 franci: 12 batiste bine colorate tivite și spălate.
- Pentru 5 franci: 6 prosopce de pânză curată.
- Pentru 5 franci: 6 șervete de masă de pânză adevărată.
- Pentru 5 franci: 12 șervete albe de ceaid.
- Pentru 5 franci: 1 cămașă modernă, simplă s'eu brodată.
- Pentru 5 franci: 2 batiste cu monograme fin brodate.
- Pentru 5 franci: 1 batistă franceză fin brodată cu dantele.
- Pentru 3-8 franci: 1 corset de damă.
- Pentru 5/2 franci: 0 cămașă de nopte de dame.
- Pentru 5 franci: 3 pepturi fin brodate pentru cămăși de bărbăși.
- Pentru 8 franci: 1 fustă de pichet de iarnă.
- Pentru 5 franci: 1 camison modern brodat.
- Pentru 5 franci: 1 fuță de masă colorată cu ciucuri, pentru cafă.
- Pentru 5 franci: 1 cămașă s'eu o pereche de ismene de damă, bogat brodate.
- Pentru 5 franci: 1 fustă costum plisat.
- Pentru 5 franci: 1 bucată Tulpan.
- Pentru 25 franci: 42 de coji — 1 bucată Chiton franțuzesc.
- Pentru 10 franci: 1 bucată Robe d'enfants în laine couleur.
- Pentru 18-24 franci: 1 bucată Tartan engles de 5 coji.
- Pentru 20 franci: 24 coji Pichet.
- Pentru 5-12 franci: 0 flanașă s'eu o pereche de ismene de lină.
- Pentru 18-25 franci: 1 bucată pânză de Kumburg, de 36-45 coji.
- Pentru 55-68 franci: 1 bucată pânză de Belgia de 60 coji.
- Pentru 75-108 franci: 1 bucată pânză Corona de 58 coji.
- Pentru 115-210 franci: 1 bucată Toile Batiste francez.
- Pentru 12-35 franci. Plapămă de lină forte fine.

Afară de articolele menționate se gășește tot-d'a-una trusouri complete.

Calea Mogoșoăiei Palatul „Dacia“.

Comandile din districte însoțite cu prețul respectiv se vor efectua foarte grabnic conșcintiță.

MARELE MAGAȘIN DE HAINE CONFECTIONATE ȘI ARTICOLE DE MODĂ

A LA BELLE

JOSEF

FURNISORUL

20, COLȚIUL BULEVARDULUI ȘI

Face cunoscut onor. Clientele, că i a sosit pentru sezonul actual mai moderne, fasone elegante croite, dupe

Costume complete de Fantasie

Redingote Hardington

Jaquette Bosphore

Sacco Coupe anglaise

Pardessus Renaissance și diferite alte fasone

PREȚURILE CELE

Se primește și comăndi de tôte felurile de haine care se efectuează cu mare promptitudine.

JARDINIÈRE

GRÜNBAUM

CURTIEI

MOGOSIOAIEI, CASA GRECENU, 20

UN MARE și BOGAT asortiment de haine din stofele cele din urma jurnale de Paris și Londra.

Cămași franțuzesci, albe și colorate

Lingerie de tôte felurile

Cravatte Plastron, Régate etc. negre și colorii

Umbrele și obiecte de fantasie

Mănuși și tôte lucrurile de modă

MAI MODERATE

JOSEF GRÜNBAUM

Furnisorul Curții, No. 20 Colțul Bulevardului și Mogoșoăiei, Casele Grecenu.